

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB ⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ir konkrečiai jos 183 straipsnis, taip pat Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnis ir lygiavertiškumo bei veiksmingumo principai aiškintini taip, kad jais draudžiami valstybės narės teisės aktai ir praktika, pagal kuriuos neleidžiama skaičiuoti palūkanų už pridėtinės vertės mokesčio sumas, kurių nebuvo galima prašyti grąžinti pagal teisės akte nustatytą reikalavimą, kuris Teisingumo Teismo sprendimu pripažintas prieštaraujančiu Bendrijos teisei, nors pagal nacionalinę teisę įpareigojama mokėti palūkanas tais atvejais, kai vėluojama grąžinti grąžintiną pridėtinės vertės mokesčių?
2. Ar veiksmingumo ir lygiavertiškumo principus pažeidžia valstybės narės teismų praktika, pagal kurią administracinė tvarka teisės subjektų pateikti skundai atmetami (todėl vienintelis kelias jiems ginti savo pažeistas teises lieka ieškinys dėl valstybės atsakomybės, nors pagal nacionalinę teisinę sistemą praktiškai nenumatyta galimybė pareikšti tokį ieškinį) vien tuo pagrindu, kad nėra konkrečiai nagrinėjamos aplinkybės taikytinos teisės normos, nors kitų panašių reikalavimų sumokėti palūkanas nagrinėjimas ir tenkinimas priskiriamas prie mokesčių institucijos kompetencijos?
3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar nagrinėjamos faktinės aplinkybės netaikomas valstybės narės teisės normas valstybės narės teismai privalo aiškinti ir taikyti atsižvelgdami į Bendrijos teisę taip, kad būtų užtikrinta tinkama ir veiksminga teisinė gynyba?
4. Ar pirmajame klausime nurodytą Bendrijos teisę reikia aiškinti taip, kad teisė gauti palūkanas už mokesčių sumas, kurios surinktos, užskaitytos arba negrąžintos pažeidžiant Bendrijos teisę, yra subjektinė teisė, tiesiogiai išplaukianti iš pačios Bendrijos teisės, kuria galima pasinaudoti kreipiantis į valstybės narės teismus ir administracines institucijas remiantis Bendrijos teise, įskaitant tuos atvejus, kai pagal valstybės narės teisę atitinkamu konkrečiu atveju nenumatyta mokėti palūkanas, todėl reikalavimui išmokėti palū-

kanas pagrįsti pakanka įrodyti Bendrijos teisės pažeidimą ir tai, kad mokestis užskaitytas, nuspręsta jį pasilikti arba negrąžinti?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2013 m. gruodžio 12 d. Nejvyšší soud České republiky (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje L prieš M, R ir K

(Byla C-656/13)

(2014/C 85/19)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší soud České republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: L

Kitos kasacinio proceso šalys: M, R ir K

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (toliau — Briuselio IIa reglamentas), 12 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad su tėvų pareigomis susijusių bylų jurisdikcija nustatoma pagal ją ir tuomet, kai nenagrinėjama jokia kita susijusi byla (t. y. „kitos bylos, nei nurodyta šio straipsnio 1 dalyje“)?
- Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:
2. Ar Briuselio IIa reglamento 12 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad aiškiai išreikštu ar kitoku nedviprasmišku pritarimu jurisdikcijai laikoma situacija, kai bylos neinicijavusi šalis toje pačioje byloje pareiškia savo ieškinį, bet vėliau atlikdama pirmą jai privalomą procesinį veiksmą tvirtina, kad teismas byloje, kurią prieš tai inicijavo kita šalis, neturi jurisdikcijos?

⁽¹⁾ OL L 338, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243.